

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

Klacht	:	RKZ 21.02 en RKZ 21.03
Instelling	:	Zuyderland GGZ
Wet	:	Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz)
Datum binnenkomst klacht	:	15 en 22 februari 2021
Datum hoorzitting	:	25 februari 2021
Datum beslissing	:	5 maart 2021

De Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg heeft zich beraden over de klachten van klager X en aan wie ten tijde van de klachten op grond van een zorgmachtiging verplichte zorg werd verleend door Zuyderland. Klacht RKZ21.02 ziet op de beslissing van psychiater Y en ten tijde van de door genomen beslissing zorgverantwoordelijke van klager (RKZ21.02), respectievelijk op de eerste beslissing van psychiater X en ten tijde van de door hem genomen beslissing zorgverantwoordelijke van klager (hierna te noemen verweerder). Klacht RKZ21.03 betreft de tweede beslissing van verweerder, gedateerd 18 februari 2021. Alle drie vorenbedoelde beslissingen waarover klager klaagt betreffen toepassing van verplichte zorg in de vorm van depotmedicatie.

1 PROCEDURE

De klachtencommissie heeft op 15 en 22 februari 2021 klachtenformulieren met schorsingsverzoeken, gedateerd op dezelfde data, van klager ontvangen.

Verweerder heeft op 23 februari 2021 een verweerschrift ingediend met een aantal bijlagen.

Op 25 februari 2021 heeft een hoorzitting plaatsgevonden via beeldcommunicatie.

Bij die gelegenheid hebben beide partijen, ieder voor zich, hun standpunten toegelicht.

1.1 TERMIJN

De klachten betreffen een klacht als omschreven in art. 10:3 Wvggz. Klachten RKZ21.02 en RKZ21.03 hebben betrekking op beslissingen waarvan het gevolg niet meer actueel is, zodat de klachtencommissie gehouden is binnen 4 weken na ontvangst van deze klachten schriftelijk hierover een beslissing te nemen. Deze termijn loopt af op 15 maart 2021.

2 KLACHT

Klager maakt bezwaar tegen de opgelegde verplichte zorg in de vorm van het toedienen van gedwongen medicatie. De beslissing om depotmedicatie toe te dienen genomen door de zorgverantwoordelijke Visser is uitgevoerd, de beslissing van verweerder betreft in beide gevallen een voorgenomen depottoediening.

3 FEITEN

- De rechtbank Limburg heeft bij beschikking van 15 januari 2021 een zorgmachtiging verleend voor de duur van zes maanden.
- Op 20 januari 2021 is de eerste depot medicatie verstrekt ten tijde van opname van klager.
- Op 18 februari heeft de klachtencommissie schorsende werking toegekend aan het besluit tot toedienen verplichte zorg in de vorm van depotmedicatie.

4 STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1 STANDPUNT KLAGER

Het standpunt van klager komt, samengevat, neer op het volgende.

In feite spelen er voor klager een drietal klachten die ter zitting, in aanvulling op de klaagschriften, worden verduidelijkt.

- Het besluit en de daadwerkelijke uitvoering van de depotmedicatie d.d. 20 januari 2021
- Het voorgenomen voortzetten van de depotmedicatie met toegekende schorsing door de klachtencommissie d.d. 18 februari 2021
- Het besluit tot inzetten verplichte zorg in de vorm van depotmedicatie d.d. 18 februari 2021

Klager geeft aan dat hij geen medicatie nodig heeft. Het eerste depot is verstrekt ten tijde van de klinische opname. Klager geeft aan dat hij ten aanzien van de eerste twee beslissingen in zijn geheel geen informatie hieromtrent heeft ontvangen in de vorm van een 8:9 Wvggz beslissing. Hij is daarmee niet op zijn rechten gewezen en was het niet eens met het besluit tot toedienen van de depotmedicatie. Ten aanzien van de derde beslissing stelt klager zich op het standpunt dat klager en zijn advocaat pas op een later moment zijn bericht via een 8:9 Wvggz formulier met daarin de beslissing van de zorgverantwoordelijke en het begeleidend schrijven van de geneesheer-directeur. Voorts stelt klager zich op het standpunt dat niet aan de juridische vereisten van art. 8:9 Wvggz is voldaan. Inhoudelijk geeft klager voorts aan te veel bijwerkingen te ervaren van de medicatie en dit weegt niet op tegen het wel krijgen van de medicatie. Er is volgens klager bij hem geen sprake van een psychiatrisch toestandsbeeld.

4.2 STANDPUNT VERWEEDERS

Het standpunt van verweerders komt, samengevat, neer op het volgende.

Er is bij klager sprake van een ernstig psychiatrisch toestandsbeeld en ontbrekend ziekte inzicht. Klager vertoont vreemde gedragingen met betrekking tot een vreemd eetpatroon en opvattingen betreffende zelfzorg voortkomend uit de stoornis den de situatie op zijn huidige woonplek wordt steeds onhoudbaarder zo lang klager geen medicatie gebruikt. Er is sprake van ernstig nadeel dat bestaat uit ernstige verwaarlozing, maatschappelijke teloorgang en de situatie dat betrokkene met hinderlijk gedrag agressie van anderen oproept.

Verweerder verwijst naar de beschikking van de rechtbank Limburg: "Vanuit een ontbrekend ziektebesef en -inzicht verzet betrokkene zich tegen iedere vorm van vrijwillige zorg. Dit maakt toediening van medicatie en de daaraan inherent zijnde medische controles noodzakelijk. Het is tevens noodzakelijk dat betrokkene ambulante en klinische behandeling accepteert ter monitoring van het toestandsbeeld, waarbij medicatie wordt opgevolgd en steunende structurende gesprekken plaatsvinden. Betrokkene vertoont zorgmijndend gedrag en er bestaan risico's op zwerfgedrag."

De bijwerkingen die klager omschrijft zijn niet toe te schrijven aan de voorgeschreven medicatie. De klachten waren er ook al voor deze zorgmachtiging en het inzetten van de medicatie. De beschrijvingen van de bijwerkingen door klager zijn vreemd in psychiatrische zin en nogal wisselend maar passen bij het actuele gestoorde toestandsbeeld. Verweerder geeft aan dat inzet van andere medicatie bespreekbaar is maar klager hier niet voor open staat.

5 OVERWEGINGEN EN OORDEEL KLACHTENCOMMISSIE

De klachten zijn gebaseerd op art. 10.3 Wvggz. De klachtencommissie is bevoegd van de klachten kennis te nemen en klager is ontvankelijk in zijn klachten.

Klager heeft van zijn wettelijke bevoegdheid gebruik gemaakt om op grond van art. 10.3 Wvggz klachten in te dienen met betrekking tot de beslissing van klagers voormalige zorgverantwoordelijke om verplichte zorg te verlenen in de vorm van medicatie, het besluit van verweerder deze verplichte voort te zetten en het nieuwe besluit van verweerder op 18 februari 2021.

Zoals hiervoor al door de klachtencommissie is verwoord, is de beslissing van de eerdere zorgverantwoordelijke X uitgevoerd. De andere twee beslissingen van de latere zorgverantwoordelijke Y betroffen voorgenomen toedieningen. De klachtencommissie heeft overwogen of dan ook niet de eerdere zorgverantwoordelijke X in staat moet worden gesteld om verweer te voeren nu die beslissing niet door de latere zorgverantwoordelijke Y is genomen. De klachtencommissie heeft in dat verband het medisch en verpleegkundig dossier van klager ingezien met het oog op de door of namens klager gevoerde formele verweren en de klachtencommissie acht zich op basis van de inhoud van dat dossier

ook zonder aanhouding van de klachtbehandeling op dat punt voldoende in staat om ook zonder het nader horen van X een oordeel te vellen over de gevoerde formele verweren. Noch klager, noch X, noch verweerder worden daar door benadeeld en bovendien zijn klager en verweerder gebaat bij een snelle beslissing door de klachtencommissie.

FORMELE TOETSING

Op grond van art. 8:9 lid 3 Wvggz stelt de zorgverantwoordelijke de beslissing op schrift, voorziet de beslissing van een schriftelijke motivering en stelt de geneesheer-directeur op de hoogte van de beslissing. De geneesheer-directeur geeft betrokkene, de vertegenwoordiger en de advocaat een afschrift van de beslissing en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon.

Ter zitting en in de eerdere hoorzitting inzake het schorsingsverzoek ten behoeve van klacht RKZ21.02 is komen vast te staan dat inzake het besluit tot het starten van verplichte zorg middels medicatie en de daadwerkelijke toediening op 20 januari jl. er geen schriftelijke beslissing op grond van art. 8:9 lid 3 Wvggz overhandigd is aan klager. Inzake klacht RKZ21.02 en de toegediende depotmedicatie d.d. 20 januari 2021 komt hiermee vast te staan aan het vormvereiste van art. 8:9 Wvggz niet is voldaan.

Met betrekking tot klacht RKZ21.03 is er een beslissing op schrift met begeleidend schrijven van de geneesheer-directeur d.d. 18 februari 2021 overhandigd door verweerder aan de klachtencommissie. Klager heeft de schriftelijke beslissing ingevolge art. 8:9 lid 3 Wvggz op 18 februari uitgereikt gekregen. Het afschrift en de in kennis stelling van de klachtwaardigheid door de geneesheer-directeur ingevolge art 8:9 lid 2 Wvggz is volgens het EPD wel verzonden maar (nog) niet ontvangen door klager. De advocaat van klager heeft de complete informatie wel op 24 februari 2021 ontvangen. Hiermee komt voor de klachtencommissie vast te staan dat de informatie aan klager wel verzonden is maar niet tijdig genoeg om klager van informatie te kunnen voorzien over de klachtwaardigheid van de beslissing. Desalniettemin was klager hier voldoende van op de hoogte en diende een klacht op basis van de informatie zoals overhandig ingevolge art. 8:9 lid 3 Wvggz bij de klachtencommissie in.

Verder toetst de klachtencommissie het formele vereiste zoals vastgelegd in art. 8:9 lid 4 Wvggz ingevolge waarvan de zorgverantwoordelijke schriftelijk in het dossier dient vast te leggen of klager tot een redelijke waardering van zijn belangen in staat is.

Uit de ter zitting gegeven toelichting is het de klachtencommissie voldoende aannemelijk gebleken dat er bij klager sprake is van een ontbrekend ziektebesef waaruit mag worden afgeleid dat klager niet wilsbekwaam werd geacht en niet inziet dat de inzet van de medicatie noodzakelijk medisch handelen is om het ernstig nadeel voor de patiënt af te wenden. In de overlegde stukken aan de klachtencommissie is deze beoordeling echter niet beschreven. Verweerder geeft ter zitting aan dat een beoordeling van de wilsbekwaamheid eveneens niet specifiek beschreven staat in het EPD van klager. Verweerder geeft aan dit de wilsbekwaamheid of –onbekwaamheid niet ter zake doet in het besluit dat genomen is om over te gaan tot de inzet van verplichte zorg in de vorm van medicatie.

Ingevolge uitspraak van de HR d.d. 18 december (ECLI:NL:HR:2020:2096) heeft de zorgverantwoordelijke een motiveringsverplichting en moet er een inschatting worden gemaakt van het actuele toestandsbeeld ten tijde van het nemen van de beslissing om over te gaan tot verplichte zorg. Hierbij behoort ook de beoordeling van de wilsbekwaamheid van klager. Eveneens moeten op de overgelegde formulieren de grondbeginselen niet enkel worden aangekruist, zoals in deze, maar ook nader inhoudelijk worden toegelicht. De motivering zoals opgenomen op het art. 8:9 lid 3 formulier acht de klachtencommissie onvoldoende inhoudelijk onderbouwd en geeft enkel aan dat vanwege de onbereidheid van klager om vrijwillig medicatie te nemen er over gegaan wordt tot de inzet van verplichte zorg middels medicatie.

Voorgaande betekent dat de klachtencommissie klacht RKZ21.02 en RKZ21.03 op formele gronden gegrond zal verklaren.

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

De klachtencommissie kiest er in casu voor om geen inhoudelijke beoordeling van de klachten te geven nu de klachten van klager op formele gronden gegrond zullen worden verklaard.

6 SCHORSING

Klager heeft op 15 februari klacht RKZ21.02 over de inzet van verplichte zorg in de vorm van medicatie ingediend en daarnaast de klachtencommissie verzocht de beslissing van de zorgverantwoordelijke ten aanzien van de medicatie te schorsen, totdat de klachtencommissie uitspraak heeft gedaan.

Namens de klachtencommissie hebben de voorzitter en onafhankelijke psychiater op 18 februari 2021 via beeldcommunicatie met partijen gesproken. Dezelfde dag heeft de klachtencommissie het schorsingsverzoek gemotiveerd toegewezen en partijen de op schrift gestelde beslissing doen toekomen. Voor een nadere onderbouwing van deze beslissing wordt verwezen naar de overwegingen van de klachtencommissie met betrekking tot de formele gronden.

Klager heeft bij klachtschrift RKZ21.03 eveneens het verzoek tot schorsing aan de klachtencommissie gedaan. Ter zitting heeft verweerder te kennen gegeven te wachten met de inzet van de depotmedicatie in afwachting van de uitspraak van de klachtencommissie. Derhalve heeft de klachtencommissie geen uitspraak meer gedaan in het kader van dat schorsingsverzoek.

7 SCHADEVERGOEDING

Klager heeft bij het indienen van klachtschrift RKZ21.03 aangegeven de klachtencommissie te verzoeken om een passende schadevergoeding toe te kennen.

De klachtencommissie heeft de klachten op formele gronden gegrond verklaard. Zij zal zich derhalve moeten beraden over klagers verzoek om schadevergoeding. Alvorens daarover te beslissen dient zij ingevolge artikel 10:11 lid 3 Wvggz de zorgaanbieder hierover te horen. Dit heeft tot gevolg dat de beslissing over het schadevergoedingsverzoek wordt aangehouden. Klager en de PVP worden verzocht om binnen een week na ontvangst van de uitspraak schriftelijk en via de email dat verzoek om schadevergoeding nader te onderbouwen. Vervolgens dient de zorgaanbieder binnen een week na ontvangst van die onderbouwing schriftelijk via de email daarop te reageren waarna de klachtencommissie binnen een week een oordeel zal vellen over de verzochte schadevergoeding.

8 BESLISSING

De klachtencommissie:

- verklaart klacht RKZ21.02 en RKZ21.03 formeel gegrond
- houdt het verzoek tot schadevergoeding aan

9 BEROEP

De klachten zijn gebaseerd op art. 10:3 Wvggz dit brengt mede dat betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene door middel van een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift beroep kan instellen tegen de onderhavige uitspraak van de klachtencommissie bij de Rechtbank Limburg, locatie Maastricht (art. 10:7 lid 1 Wvggz). De termijn voor het indienen van een verzoek bedraagt zes weken, ingaande op de dag na die waarop de klachtencommissie uiterlijk had moeten beslissen dan wel ingaande op de dag waarop de beslissing van de klachtencommissie aan klager bekend is gemaakt (art. 10:7 lid 2 Wvggz).